

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Гж 3710/23
4.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Снежане Живковић, председника већа, Маје Чогурић и Миленије Петричевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Миодраг Шинжар, адвокат из Беле Цркве, Жарка Зрењанина 34, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Марко Керац, адвокат из Новог Сада, Грчкошколска 6, ради иселења, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Основног суда у Вршцу – Судска јединица Бела Црква П 664/19 од 09.11.2021. године, исправљена решењем истог суда П 664/19 од 09.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 4.10.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Вршцу – Судска јединица Бела Црква П 664/19 од 09.11.2021. године, исправљена решењем истог суда П 664/19 од 09.01.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, исправљеном решењем истог суда од 09.01.2023. године ставом првим изреке, обавезан је тужени да се са свим лицима и стварима исели из породичне стамбене зграде под ред. бр. ... у ..., улица ..., са помоћним зградама бр. ... и ..., које се налазе на парц. топ. бр...., земљиште под зградом – објектом површине 00 а и 38 м², земљиште под зградом – објектом површине 00 а и 07 м², земљиште под зградом – објектом површине 00 а и 07 м² и земљиште уз зграду – објекат површине 00 а и 99 м², укупне површине 01а и 51 м², те парц. топ. бр... њива у унутрашњости површине 01а и 55 м², све укупне површине 03а и 06 м². Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 108.800,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде, до коначне исплате.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу, из свих разлога прописаних одредбом члана 373. став 1. Закона о парничном поступку. Трошкове другостепеног поступка је опредељено тражио.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС", бр.72/11, са свим каснијим изменама и допунама), Апелациони суд у Београду је оценио да жалба туженог није основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка предвиђене чланом 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5. и 9. ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности. Супротно жалбеним наводима туженог, првостепена пресуда не садржи ни битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, јер нема недостатака због којих се не би могла испитати. Изрека пресуде је разумљива, не противречи сама себи ни разлозима који су наведени у погледу свих битних чињеница на јасан и непротивречан начин, а недвосмислено произлазе из наведених доказа и целокупног стања у списима. Исто тако, жалба неосновано указује да је првостепени суд учинио битну повреду из члана 374. став 2. тачка 7. ЗПП тако што је одбио доказне предлоге туженог да се саслуша тужилац и сведок ВВ и на тај начин га онемогућио да расправља пред судом. Супротно жалбеним наводима, одбијањем да изведе све доказе које предлажу странке, првостепени суд не чини наведену битну повреду, већ такво поступање представља овлашћење суда да сагласно члану 229. став 2. ЗПП одлучи које ће доказе извести ради утврђивања битних чињеница, што је првостепени суд и учинио одбијајући доказне предлоге туженог на околности које нису релевантне за одлучивање о постављеном захтеву. Исто тако сагласно одредби чл. 8. ЗПП, начело слободне оцене доказа (слободног судијског уверења), карактерише одсуство законом утврђених правила о избору доказа, рангирању доказа према доказној снази и о начину испитивања појединих доказа. Одредбом члана 276. став 1. ЗПП прописано је да се битне чињенице могу утврђивати и саслушањем странака, а ставом другим, да ће суд одлучити да се изведе доказ саслушањем странака, када нема других доказа или кад и поред изведених других доказа нађе да је то потребно за утврђивање битних чињеница. Суд може одлучити да се саслуша само једна странка, ако се уверио да странци односно лицу које се има саслушати за странку нису познате спорне чињенице, или ако саслушање те странке није могуће (члан 278. став 1. ЗПП). По оцени другостепеног суда, правилно је поступио првостепени суд када је извео доказе који су важни за одлуку, у складу са овлашћењима из одредби чл. 8. и 229. став 2. ЗПП, па се не може говорити да је првостепени суд, поступајући на овај начин, ускратио туженом право да расправља пред судом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је сувласник са уделом од 1/6 дела некретнине уписане у ЛН бр. ... КО ..., породичне стамбене зграде под бројем ... у ..., улица ... са помоћним зградама број ... и ... које се налазе на парц. топ. бр.... земљиште под зградом – објектом површине 00 а и 38 м², земљиште под зградом објектом површине 00 а и 07 м², земљиште под зградом објектом површине 00А и 07 м² и земљиште уз зграду – објекат површине 00 а и 99 м², укупне површине 01 а и 51 м², те и парц. топ. бр.... њива у унутрашњости површине 01 а и 55 м², све укупне површине 03 а и 06 м². Као остали сувласници уписани су мајка тужиоца ГГ на 3/6 и брат ДД на 2/6 дела. Иза пок. ГГ мајке тужиоца преминуле 1992. године, пред Јавним бележником Наташом Стефановић из Беле Цркве састављена је смртovníца и започето спровођење оставинског поступка, али због недостатака података о једном наследнику поступак још увек није окончан. Брат тужиоца ДД умро је 13.09.1996. године. Тужилац је преко овлашћеног лица ЂЂ са туженим ББ закључио октобра месеца 2004. године уговор о закупу целе непокретности уз плаћање закупнине од 50,00 евра месечно, када се тужени са породицом уселио у кућу и све до маја месеца 2005. године плаћао договорену закупнину. У мају 2005. године тужилац је обавестио туженог да уместо плаћања закупа куће преузме одржавање куће у улици ... и куће у улици ... 2007. године. По доласку тужиоца у ... постигнут је договор да тужени одржава кућу у улици ... и плаћа трошкове који се на њу односе, да одржава гробове његових родитеља и да не плаћа закупнину. Тужени је 2008. године направио септичку јаму, реновирао купатило, офарбао столарију, кућу окречио, заменио на крову куће 150 црепова, у току 2019. -

2020. године поправио је плафон у дневној соби. Након хаварије на водоводним цевима, тужени је санирао влагу у собама, реновирао оштећења и фасаду куће. Тужени је све време уредно плаћао рачуне за електричну енергију, воду и комуналије. Почетком 2019. године тужени је био заинтересован да купи кућу коју је тужилац желео да прода, али како није био једини власник куће, до реализације договора о купопродаји није дошло. Опоменом од 30.07.2019. године, тужилац је отказао туженом закуп и дао му рок од 30 дана за иселење са лицима и стварима, али тужени и даље станује у кући у ... у улици ...

Решењем Вишег суда у Панчеву Гж 45/21 од 02.02.2021. године, потврђено је решење Основног суда у Вршцу, Судска јединица Бела Црква П 664/19 од 21.10.2020. године, којим је одбијен као неоснован предлог туженог да се прекине поступак у овом предмету до правноснажног окончања оставинског поступка иза пок. ГГ, бивше из ...

Све битне чињенице за одлучивање о тужбеном захтеву тужиоца, првостепени суд је потпуно и поуздано утврдио на основу изведених доказа, које је правилно ценио у смислу одредбе члана 8. ЗПП. Жалбом туженог правилност утврђеног чињеничног стања није доведена у сумњу, а у жалби тужени није истицао нове чињенице, нити предлагао нове доказе у смислу чл. 372. став 1. ЗПП, већ је само поновио оне наводе које је већ истицао током поступка, а који су били предмет правилне оцене првостепеног суда.

На поуздано и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио материјално право, позивајући се на одредбе чл. 37. и 43. Закона о основама својинскоправних односа-ЗОСПО, када је усвојио тужбени захтев тужиоца и обавезао туженог да се исели из предметне непокретности, правилно закључивши да је породична стамбена зграда бр.... у ..., у улици ... у фактичкој власти туженог, а да тужилац као сувласник са 1/6 дела непокретности који тражи иселење туженог, има право на заштиту права својине на целу ствар. За своју одлуку је дао ваљане, непротивречне, потпуне и законите разлоге које у свему прихвата другостепени суд.

По оцени Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд најпре оценио као неоснован истакнути приговор недостатка активне и пасивне легитимације, као и приговор преурањености тужбе, обзиром на то да је правилно закључио да чињеница да је тужени у државини предметне непокретности довољна за заснивање његове пасивне легитимације у овој правној ствари. Жалбом тужени неосновано указује да је тужбом морала бити обухваћена и супруга туженог, ово стога јер је тужбеним захтевом који је усвојен у целисти, обавезан тужени да се са свим лицима и стварима исели из предметне зграде. Активна легитимација тужиоца у овој правној ствари је такође правилно оцењена, имајући у виду да је правилно примењена одредба члана 43.ЗОСПО којом је прописано да сваки сувласник, односно заједнички власник има право на тужбу за заштиту права својине на целу ствар, због чега се неосновано жалбом указује да су као тужиоци морали бити означени и остали сувласници предметне непокретности као нужни супарничари. Исто тако, без основа су и жалбени наводи којима се указује да је тужбени захтев преурањен док се не оконча оставински поступак иза тужичеве мајке из разлога што тужилац није једини наследник, будући да је тужилац у време подношења тужбе сувласник предметне непокретности са одређеним уделом.

Без утицаја на другачију одлуку су и жалбени наводи који се односе на околност да ли је туженом уручена опомена за иселење од 30.7.2019.године. Тужба замењује отказ уговора о закупу закљученог на неодређено време, што значи да суд може усвојити тужбени захтев за иселење закупца чак и у ситуацији да закуподавац

претходно туженом није дао отказ уговора о закупу под условом да је отказни рок истекао до закључења главне расправе, рачунајући од дана подношења тужбе. Како је у конкретном случају тужба поднета дана 28.08.2019. године, а главна расправа закључена дана 09.11.2021. године, то је тужбени захтев тужиоца за иселење основан чак и у ситуацији да туженом претходно није достављен писани отказ уговора о закупу.

Исто тако, правилан је закључак првостепеног суда да наводи туженог да је вршио улагања у предметну непокретност не утичу на право тужиоца да као сувласник захтева иселење туженог из предметног стана. Потраживање које се односи на улагање у наведену непокретност, тужени може евентуално истаћи као захтев у другом поступку.

Насупрот жалбеним наводима, у конкретном случају не постоји право коришћења туженог као уже право на ствари од права својине, нити право становања као врста личне службености, при чему се не може сматрати ни да је повређено право на дом туженог у смислу одредбе члана 8. Европске конвенције о људским правима, будући да је у овом случају право својине које је непрекосновено и као такво ратификовано у наведеној Конвенцији, зајамчено и Уставом Републике Србије претежније у односу на фактичку власт туженог на предметној непокретности.

Приликом одлучивања о основаности жалбе, односно законитости и правилности првостепене пресуде, другостепени суд је имао у виду и остале наводе жалбе туженог, али их није посебно образлагао сагласно овлашћењу из члана 396. став 1. ЗПП, јер не могу довести до другачије, за туженог повољније одлуке у овој парници. Из наведених разлога, Апелациони суд у Београду је одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду, применом члана 390. ЗПП.

Потврђено је, у смислу члана 401. тачка 2. ЗПП и решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке побијане пресуде. Првостепени суд је одлуку о трошковима засновао на правилној примени одредаба чл. 153. и 154. ЗПП, која у свему одговара исходу спора и постигнутом успеху странака. Трошкови су обрачунати правилном применом Таксене и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Одлука садржана у ставу другом изреке ове пресуде донета је применом одредбе члана 165. став 1. ЗПП будући да тужени није успео у поступку по изјављеном правном леку, па му не припада накнада трошкова другостепеног поступка сходно одредби члана 153. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија,
Снежана Живковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић